Pregaria.cat

Entrada

La contemplació com un mirall viu

Generalment per contemplar ens cal haver pacificat el nostre interior, el nostre cor. No resulta fàcil quan anem tan atrafegats o vivim accelerats per unes tensions externes o internes que esquerden el nostre equilibri.

Aquella persona que se sent cridada o moguda a contemplar, poc a poc va aprenent a asserenar-se, i conèixer quins mitjans pot emprar per arribar a un nivell de pau interior acceptable. Hi ha molta tradició valuosa que ens pot ajudar a preparar la contemplació.

El primer impacte contemplatiu - quan el cor està ja en pau suficient - és deixar que entri i ens envaeixi allò que captem amb els sentits: natura, text sapiencial, obra d'art, ... etc. Totes elles són com imatges que queden reflectides en el mirall interior. Precisament els previs han ajudat a netejar aquest mirall i a facilitar així les imatges interiors.

La visió interior que va envaint el contemplatiu normalment no sols intenta captar les imatges, la saviesa o els textos tal com ens arriben, sinó que de forma natural hi afegim molts altres elements subjectius.

Tot va prenent un color personal, el propi de la nostra realitat, de la nostra història i del procés actual de vida. El mirall no està fet de material insensible com un objecte, sinó que el nostre mirall interior, pel fet de ser personal, és viu, és el propi d'un ésser creat i creatiu amb possibilitats reals d'amor i de relació no sols amb les realitats tangibles, sinó també les espirituals.

Quan, amb l'ajuda de l'Esperit, es descobreix o es viu la natura des de la perspectiva que l'evangeli de Joan explica en el seu pròleg sobre la presència del Senyor en la creació, el mirall interior no sols viu en nosaltres com a persones , sinó que mostra la Vida que és origen de tot. "Ell estava amb Déu al principi i res no ha vingut sense Ell".

De la contemplació de la natura en el mirall viu del nostre interior, s'obre el camí vers al principi de tota realitat, alfa de la vida. Ell és Amor i per tant la contemplació arriba amarada d'amor personal a Ell i universal a tot, fent veritables les paraules de Sant Francesc d'Assis: " Déu meu i totes les coses"

Jesús Renau sj